

Sarjakuvanainen on arkisankari

Päivälehdien museon pohjoismainen näyttely esittelee nykypäivän sarjakuvanaisia.

SARJAKUVA oli pitkään miesten aluetta. Suomessa naispiirtäjät alkoivat tulla suuren yleisön tietoisuuteen 90-luvulla, ja 2000-luvun piirtäjistä heitä on jo iso joukko.

Kun naiset sekä piirtävät että lukevat sarjakuvaa entistä enemmän, on selvää, että sarjakuvan naiskuva on monipuolistunut, ainakin niistä Ryhmä-X:n naissankarittarista, joiden tärkein tehtävä on miellyttää mieslukijaa ampiasisvyytäröllä ja mahdollisimman isoilla tisseillä.

Päivälehdien museon näyttely *Changing the Woman Image – Woman in Comics* esittelee suomalaisia, ruotsalaisia ja

SARJAKUVAT

Changing the Woman Image – Woman in Comics 27. 2. saakka Päivälehdien museossa (Ludviginkatu 2–4). Ti–su 11–17.

norjalaisia sarjakuvantekijöitä, kaikki naisia.

Vaikkei katselmus ole suuren suuri, antaa se jo osviittaa siitä, miten monipuolisesti naiset sarjakuvaa tekevät ja niissä toimivat.

SOFIA OLSSONIN sarjakuvassa mummo räyhää hiekkalaatikolla istuvalle tyttölapselle, että vaihtoehtoja tulevaisuudelle on kaksi: tulla huoraksi tai madonnaksi. **Ida Larmo** kuvaa tulevan äidin hämmennystä ja hautautumista ohjevyyryyn lääkärin vastaanotolla.

Lulliksen mustatukkainen tyttö toteaa, että seksikkyyden on sitä, kun on ylpeä omasta

Sofia Olssonin sarjakuva piirtää pieneen tyttöön kohdistuvia paineita, Ida Larmo käsittelee äitiyttä.

kehostaan ja uskaltaa näyttää sen.

Norjalaisen **Grethe ja Norrun** -kaksikon **Roy Lichten-**

steinista muistuttavissa sarjoissa nainen tuulettaa eron jälkeistä ihanuutta, kun joka toinen viikonloppu on lapse-

ton. "Voin juoda, nussia ja olla sika kahden päivän ajan." Siinä teille pullantuoksua.

Itseironiaa käytetään rons-

kisti, ja huumorilla on tärkeä rooli arjen taisteluissa.

ULKONÄKÖPAINEISIIN, äitiyteen ja ihmissuhteisiin liittyvät aiheet korostuvat näyttelyssä, vaikkei se tietenkään ole "naissarjakuvan" ainutta sisältöä. Sitä paitsi, osa naispuolisista sarjankuvantekijöistä pitää sukupuolinäkökulmaa täysin turhana ja rajoittavana.

Kati Kovács käsittelee ilmastomuutosta, **Johanna Rojola** yleistä maailmantuskkaa, **Tiitu Takalo** seksuaalisuuteen kytkeytyvää väkivaltaa ja **Kaisa Leka** vammaisuutta. Siis kaikkea sellaista, mikä tiedostavaa yksilöä, miestä tai naista, liikuttaa.

Kuten näyttelyteksti sarjakuvan naisesta toteaa: "Hänellä on karvaiset jalat, oma tahto, ja hän on muuttunut pelkkänä naisena olemisesta persoonaksi, jolla on yksilölliset vahvuutensa."

Kaisa Heinänen